

HEER, U BENT ER NOG

HJM Sales, 18-11-2015

Geliefde broeders en zusters, bij mij speelt best wel eens de vraag, die ook de psalmdichter uitte in Ps. 44:24-25 – *“Waak op, waarom zoudt Gij slapen, HEERE! Ontwaak, verstoot niet in eeuwigheid. Waarom zoudt Gij Uw aangezicht verbergen, onze ellende en onze onderdrukking vergeten?”*

Speelt die vraag ook wel eens bij u? Met name in tijden van nood en verdrukking, van ziekte en problemen? En dat er schijnbaar geen antwoord komt? Ik denk dat het bij elke christen wel eens speelt. Ook bij u, ook bij mij! Je denkt dat God slaapt, althans niet reageert op de gebeden die tot Hem worden opgezonden. Je denkt wellicht, dat God niet in je geïnteresseerd is en (in de woorden van de psalmdichter) Zijn aangezicht voor je ellende heeft verborgen. In de verzen 26-27 riep deze dichter uit: Zie toch, Heer, dat wij tot in het stof neergebogen zijn, sta toch op, Heer, en help en verlos ons: *“Want onze ziel is in het stof nedergebogen; onze buik kleeft aan de aarde. Sta op, ons ter hulp, en verlos ons om Uwer goedertierenheid wil.”* Merk op dat de dichter een beroep deed op Gods goedheid.

Het is mogelijk, dat wij gedurende lange tijd voor een bijzondere nood bidden en ogenschijnlijk gebeurt er niets. Ogenschijnlijk! Want God zit heus niet stil. Hij weet écht wel in welke situatie wij verkeren. Leest u maar eens Ps. 121 helemaal door. In vers 4 staat geschreven: *“Ziet, de Bewaarder Israëls zal niet sluimeren, noch slapen.”*

God slaapt niet en is wakker! Hij ziet elke omstandigheid in ons leven. En door deze gehele psalm lezen we, dat Hij ons van het kwade zal bewaren. Maar in vers 7b lezen we ook Zijn ultieme doel: *“Uw (mijn, onze) ziel zal Hij bewaren.”* Het gaat Hem in uiterste instantie om het behoud van onze ziel! Hij wil ons behouden voor het verderf en ons eeuwig leven schenken. Daartoe mogen ook de omstandigheden in ons leven dienen. Hetgeen betekent dat ingeval van moeilijke omstandigheden dit niet altijd even gemakkelijk voor ons zal zijn.

In een Open Door-magazine stond een opmerking geschreven van bisschop Musa uit Syrië. Hij las in zijn bijbel de vraag van de discipelen van Jezus, toen zij met hun scheepje in een zware storm terechtkwamen en Jezus blijkbaar rustig sliep: *“Meester, kan het U niet schelen als wij vergaan?”* (Mark. 4:38). Jezus reageerde door de winden en de golven tot bedaren te brengen. Maar zijn persoonlijke antwoord las Musa in het boek Jona. Namelijk, dat er een groot verschil is tussen het bidden van Jona tijdens de storm, waarin ook hij eens terechtkwam, en zijn gebed toen hij in de maag van een grote vis zat. Het lijden had Jona's gebeden verdiept. Leest u Jona 1 en 2. De intensiteit van onze gebeden doet er toe.

De Here, Die een God van Liefde is, wil niet dat wij verloren gaan. 2 Petr. 3:9b – *“....., maar is lankmoedig over ons, niet willende, dat enigen verloren gaan, maar dat zij allen tot bekering komen.”* Hij houdt ons daarom absoluut in de gaten tijdens de beproevingen en zal niet toestaan, dat die beproevingen en verzoeken groter zijn dan wij aankunnen.

1 Cor. 10:13 – *“Ulieden heeft geen verzoeking bevangen dan menselijke; doch God is getrouw, Die u niet zal laten verzocht worden boven hetgeen gij vermoogt; maar Hij zal met de verzoeking ook de uitkomst geven, opdat gij ze kunt verdragen.”*

Maar Hij wil wel graag zien, hoé wij reageren. Willen wij Hem echt liefhebben? Verlangen wij om Zijn wil te doen? Veranderen wij in ons karakter? Rennen wij naar Hem toe om te vragen om hulp? Vertrouwen wij dan ook werkelijk op Hem?

Het verhaal over de verloren zoon (Luk. 15:11-32) is wat dit betreft uiterst leerzaam. Een vader had twee zonen. Maar de jongste zoon was door eigen schuld op de puinhopen van het leven beland. Hij had zijn vader vreselijk behandeld en had vervolgens al zijn geld verbrast. Nu had hij zelfs geen onderdak meer en zijn enige gezelschap bestond nu uit een kudde varkens. Om zijn buik enigszins te vullen, at hij varkensvoer. Varkensvoer! Wat een intense geestelijke typering ook voor ons!

Maar stond zijn vader nu onverschillig tegenover hem? Eigen schuld! Neen, de vader stond elke dag op de uitkijk. *“Komt mijn zoon terug? Komt hij er aan? Heeft hij het besluit genomen om tot mij terug te keren?”*

Ja, zo goed was de vader! En de jongste, verloren, zoon, nám dat besluit daadwerkelijk. Hij keerde terug tot zijn vader. En zijn vader zag hem reeds van verre aankomen. Ging hem tegemoet, omhelsde hem, kuste hem en voorzag hem van alles wat hij nodig had. Zonder verwijt of wat dan ook! Luk. 15:20 – *“En opstaande ging hij naar zijn vader. En als hij nog ver van hem was, zag hem zijn vader, en werd met innerlijke ontferming bewogen; en toe lopende, viel hem om zijn hals, en kuste hem.”*

Geliefde broeders en zusters, zo handelt ook onze Vader in de hemel. Ja, Hij is er nog! Ook als het heel erg moeilijk voor u is. Moge Hij u en mij deze week overvloedig zegenen. Amen.